

ken Tilladelse, som blot er personlig og op-
 hører, naar den, der har erholdt samme, for-
 andrer Bopæl, skal erlægges en aarlig Afgift
 af 12 Rd. for hver Karnappe i en Gaard og
 8 Rd. for hver Karnappe i et Hus (§ 2),
 hvilken Afgift efter Placatens § 7 foreløbigen
 beregnedes den Kongelige Kasse til Indtægt,
 men ved Rescriptet af 28de Juli 1814 blev
 tillagt Akademiet for de skønne Kunster. Ved
 Fdm. af 23de Marts 1827 § 23 Lit. c blev
 det overladt til Københavns Magistrat at be-
 vilge Anlæg af Karnapper eller udbuede Vin-
 duer under de i Placat af 21de Mai 1811
 fastsatte Betingelser. Man antager, at det
 for Fremtiden aldeles bør forbydes at anbringe
 nye Karnapper eller udbuede Vinduer paa no-
 gen Bygnings Facade ud over Gaden, og at
 det i Forbindelse dermed bør fastsættes, at over-
 hovedet ingen Deel af Bygningen maa springe
 udenfor Linien af Byggegrunden ud imod For-
 touget, dog med de i Paragraphen indeholdte
 nærmere Bestemmelser og Undtagelser. Kar-
 napper indsnævre nemlig Gaderne, skade Luft-
 strømmingen, hindre Naboernes Udsigt og ere
 i det Hele til Ubegvemmelighed for Passagen,
 og der er saa meget mindre Betænkelse ved
 ubetinget at forbyde dem, som Boutikskarnap-
 per nu paa en naturligere Maade erstattes ved
 hensigtsmæssigere Construction af store Vinduer
 med Jernpiller. I Forbindelse med disse For-
 skrifter har man optaget et Forbud mod at
 indrette Porte og Døre til at aabnes udad,
 hvilket ogsaa under de i Paragraphen angivne
 Betingelser skal gjælde om Kældervinduer og
 Vinduer i Stue-Étager. — Det har forøvrigt
 været under Overvejelse, om det ikke overhove-
 det burde paahydes, at Facaden til Gaden skal
 falde i Linien af Byggegrunden ud til Fortou-
 get, saaledes altsaa, at det ligesaa vel blev for-
 budt at lade nogen Deel af Bygningen falde
 udenfor denne Linie, som at lade den springe
 udenfor. Men, da de Grunde, der tale for
 dette Forbud, i alt Fald ikke i det Hele ere
 anvendelige paa hiint Tilfælde, og der desuden
 ikke let kan antages at ville være nogen Fri-
 selselse til ikke at bygge ud til Linien af Bygge-
 grunden, har man troet at burde blive staa-
 ende ved den Bestemmelse, der er optagen i
 Udkastet.

ad Udkastets § 9.

Denne Paragraph, hvortil ingen tilsva-
 rende fandtes i Commissionens Udkast, er til-
 føjet efter Communalbestyrelsens Forslag. Den
 deri indeholdte Bestemmelse om Nødvendigheden
 af et i Forhold til Bygningernes Størrelse og
 Bestemmelse og til Bygningens og Jordsmon-
 nets Beskaffenhed forsvarligt Fundament ligger
 vel allerede implicit i de i Lovens udtalte Grund-
 sætninger, cfr. navnlig § 24, men det synes
 dog rigtigt udtrykkeligt at udtale den.

ad Udkastets §§ 10—22.

I disse Paragrapher fastsættes Reglerne
 om Muurtykkelse og Bjælkstyrken med hvad
 dermed staaer i nærmeste Forbindelse, hvorom
 Forskrifterne nu indeholdes i Pl. af 4de Juli
 1795 §§ 5, 6 og 7, hvfr. Frd. af 27de Febr.
 1683 s. 1, Pl. af 23de Septbr. 1795, 1ste og
 16de Marts 1796, 1ste August 1797, 18de
 Juni 1799, Brandsforordningen 1ste Novbr.
 1805 og Pl. af 8de Octbr. 1810, hvorfra de
 af Commissionen foreslaaede Regler dog i flere
 Henseender ere forskjellige. Til Oplysning
 herom og til Begrundelse af Commissionens
 Forslag bemærkes følgende. Medens Pl. af
 4de Juli 1795 § 7 fastsætter en vis Tykkelse,
 2½ Steen for Kældermurene, 2 Steen for
 Murene i Stue-Étagen og første Sal, samt
 1½ Steen idetmindste for øverste Étages Muur,
 Blændingerne undtagen, (de øvrige mellem-
 gende Étager omtales ikke) hvori dog ikke
 Gavlene ere indbefattede, hvis Mure skulle
 være en Flensborger Middelsteen tyk idetmindste,
 bestemmer Udkastet, at øverste Étage skal have
 en Formuur af 1½ Steen i Tykkelsen, og der-
 efter fastsættes en vis Følgerække i de forskjel-
 lige Étagers Muurtykkelse nedest. En sim-
 pel Betragtning af Sagen vil være tilstrække-
 lig til at give denne Fremgangsmaade Fortrin.
 Den større Muurtykkelse nedest har nemlig
 den dobbelte Hensigt at give Muren en større
 Stabilitet ved at bringe meest Masse i dens
 nederste Deel og at give den en Styrke, der
 kan sætte den nedre Deel i Stand til at bære
 Bægten af den øvre. Graden af disse Egen-
 skaber ved Muren maa altsaa være afhængig
 af Bygningens hele Høide, og dette skeer netop
 ifølge Udkastets Bestemmelser, hvor Étagerne